

Прихована історія сорокового вірша — число чотирнадцять

Друге горе — Частина перша

Jeff Pippenger

2026-06-05

У попередній статті ми узгодили пророчі характеристики п'ятої сурми, яка є першим горем, із близьким законом про неділю. Розглядання п'ятої сурми як першої з останніх трьох сурм, виходячи з підходу, що перша ілюструє останню, узгоджує пророчу роль ісламу першого горя із землетрусом Об'явлення одинадцятого розділу. Наступного дня після того, як ми обговорювали цю статтю на суботньому зібранні, я отримав електронного листа від друга, і мій друг також намагався узгодити шосту сурму, яка є другим горем, із близьким законом про неділю. Це є правомірним підходом, бо останні три сурми є трьома горями.

І я глянув, і почув одного ангела, що летів серед неба та гучним голосом промовляв:
Горе, горе, горе тим, хто живе на землі, через решту голосів трубного звуку трьох ангелів, які ще мають сурмити! Об'явлення 8:13.

Останні три сурми є окремим символом у межах семи сурм, так само як останні три церкви є відмінними від перших чотирьох, а останні три печаті є відмінними в межах семи печатей. Ця пророча істина часто розглядалася протягом років. Поряд із розглядом світла, що постає при розумінні першого й третього горя як символу альфи й омеги, ми також повинні розглядати три горя як потрійне застосування пророцтва.

Потрійне застосування пророцтва вказує на те, що всі пророчі характеристики першого й другого горя існуватимуть у третьому горі. Перше горе було ісламом Аравії, а друге горе було ісламом Туреччини. Перше горе мало «мучити», а друге горе мало «вбити» третю частину людей.

Мука першого горя

І дано було їм, щоб вони не вбивали їх, а щоб мучили п'ять місяців; і мука від них була як мука від скорпіона, коли він ужалить людину. ... І мали вони хвости, подібні до скорпіонових, і в хвостах їхніх були жала; і влада їхня була — шкодити людям п'ять місяців. Об'явлення 9:5, 10.

Смерть другого горя

І були розв'язані чотири анголи, приготовані на годину, і день, і місяць, і рік, щоб умертвити третю частину людей. ... Від цих трьох була вбита третя частина людей: від вогню, і диму, і сірки, що виходили з їхніх уст. Об'явлення 9:15, 18.

Ті дві третини людей, які не були вбиті, не покаялися.

А решта людей, які не були вбиті цими карами, однак не покаялися в ділах рук своїх, щоб не поклонитися демонам та ідолам золотим, і срібним, і мідяним, і кам'яним, і дерев'яним, що не можуть ні бачити, ні чути, ні ходити. І не покаялися вони в убивствах своїх, ані в чарах своїх, ані в розпусті своїй, ані в крадіжках своїх. Об'явлення 9:20, 21.

Сім сурм прообразують сім останніх кар, і у двадцятому вірші сурми названо карами. Сполучені Штати є однією третиною потрійного союзу дракона, звіра і лжепророка, і вони вбиваються як шосте царство при недільному законі. Їхня смерть була спричинена фальшивим поклонінням, прообразованим «ділами їхніх рук», «поклонінням» «демонам та ідолам із золота, і срібла, і міді, і каменю, і дерева», «убивствами», «чаклунствами», «розпустою» та «крадіжкою».

Фальшиве поклоніння, прообразом якого є недільне богослужіння, є тією «причиною», у якій слід покаятися; але вони не покаялися, тож «наслідком» є мука і смерть, принесені сараною ісламу. Хоча одна третина людей, тобто Сполучені Штати, буде вбита за недільного закону, інші дві третини не каються.

Горе і ангели

Перше й друге горе відповідають першому й другому ангелам міллеритської історії, і ця історія повторюється до найменшої літери в історії ста сорока чотирьох тисяч. Історія ста сорока чотирьох тисяч є історією третього ангела й відповідає третьому горю. Як дороговкази міллеритської історії повторюються в історії ста сорока чотирьох тисяч, так само дороговкази першого й другого горя повторяться в історії третього ангела.

«Перша і друга вістки були дані в 1843 і 1844 роках, і нині ми перебуваємо під проголошенням третьої; але всі три вістки й досі мають бути проголошені. Тепер так само істотно, як і будь-коли раніше, щоб вони були повторені тим, хто шукає істини. Пером і голосом ми маємо звіщати це проголошення, показуючи їхню послідовність і застосування пророцтв, що приводять нас до вістки третього ангела. Не може бути третьої без першої та другої. Ці вістки ми маємо нести світові в публікаціях, у проповідях, показуючи в ланцюгу пророчої історії те, що було, і те, що буде». Selected Messages, book 2, 104.

Наше діло як дослідників пророцтва полягає в тому, щоб поєднати звістки першого і другого ангелів у звістку третього ангела. Без перших двох звісток не може бути третьої звістки, бо «не може бути третього без першого і другого». Це істинно щодо «послідовності», бо якщо немає першого і другого, тоді третє насправді є першим. Це також істинно щодо «змісту», бо пророчі ознаки першого і другого визначають ознаки третього. Математично не існує третього без першого і другого, і пророчо в третьому ангелі немає дороговказів, якщо дороговкази першого і другого вилучено.

«Бог дав вісткам 14-го розділу Об'явлення їхнє місце в лінії пророцтва, і їхнє діло не повинно припинятися аж до завершення історії цієї землі. Вістки першого й другого ангелів і досі є істиною для цього часу й мають іти паралельно з тією, що йде слідом. Третій ангел звіщає своє застереження гучним голосом. “Після цього, — сказав Іван, —

я побачив іншого ангела, який сходив із неба, маючи велику владу, і земля освітілася від його слави”. У цьому осяянні поєднане світло всіх трьох вісток». The 1888 Materials, 803, 804.

Наше завдання — показати «в руслі пророчої історії те, що було» в русі міллеритів, «і те, що буде» в русі ста сорока чотирьох тисяч.

«Господь ось-ось покарає світ за його беззаконня. Він ось-ось покарає релігійні спільноти за їхнє відкинення світла й істини, що були їм дані. Велика звістка, яка поєднує в собі вістки першого, другого й третього ангелів, має бути проголошена світові. Це має становити головний тягар нашої праці». The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.

Поєднання звістки першого й другого ангела — це те, що осяє землю, коли сходить ангел з Об’явлення вісімнадцятого розділу. Вона сказала: «“Після цього, — каже Іван, — я побачив іншого ангела, що сходив з неба, маючи велику владу, і земля освітілася від слави його”. У цьому освітленні поєднане світло всіх трьох звісток». «Освітлення», пов’язане з тим, що «земля» була «освітлена», здійснюється тоді, коли «поєднується світло всіх трьох звісток». Праця поєднання, рядок на рядок, трьох звісток через приведення міленітської історії у дві паралелі з історією ста сорока чотирьох тисяч також має бути звершена щодо трьох горів.

Падіння Вавилону, як його проголосив другий ангел, неможливо відокремити від звістки першого ангела. Звістка першого ангела вказувала на Другий прихід Христа у 1843 році, і коли ця звістка зазнала невдачі, наслідком її стало падіння протестантських церков. Наслідком був другий ангел, причиною ж була невдача першого ангела. Якби не було першого ангела, не було б і падіння Вавилону, проголошеного другим ангелом. Елементом, що поєднував причину й наслідок, був «час». «Час» (1843) не здійснився, і ця невдача породила «наслідок». «Причиною» була помилка в ототожненні того, що три пророцтва, які Міллер помилково вважав такими, що завершаться близько 1843 року. Цими трьома пророцтвами були 1335, 2300 і 2520 років, які, як вірив Міллер, мали завершитися приходом Христа на хмарах у 1843 році. Коли часові пророцтва, які Міллер неправильно розумів, не справдилися, це дало протестантам підставу відкинути звістку першого ангела, і тоді з’явився другий ангел. Перший ангел був «причиною», а другий — «наслідком».

Звістки першого і другого ангелів не можна відокремити, бо вони пророчо пов’язані пророчим часом. Перше і друге горе також пророчо пов’язані «часом». Пророцтво часу про перше горе, яке визначає сто п’ятдесят років мучення, закінчується точно там, де починається пророцтво часу про триста дев’яносто один рік і п’ятнадцять днів другого горя, що вбиває. Пророцтво часу поєднує перше і друге горе, а також звістки першого і другого ангелів.

Здійснення часових пророцтв першого й другого горя надало сили звістці першого ангела й привело ангела з Об’явлення десятого розділу, щоб він освітив світ своєю славою. Говорячи про першого ангела, сестра Вайт записала, що їй було «сказано, що його місія полягала в

тому, щоб освітити землю своєю славою й застерегти людину про прийдешній гнів Божий». Це є тотожною місією третього ангела з Об'явлення вісімнадцятого розділу.

«Ангел, який поєднується у проголошенні вістки третього ангела, має осяяти всю землю своєю славою. Тут передвіщено діло всесвітнього розмаху й незвичайної сили. Адвентний рух 1840–44 років був славним виявом Божої сили; вістка першого ангела була донесена до кожної місіонерської станції у світі, а в деяких країнах спостерігалось найбільше релігійне зацікавлення, якого не бачила жодна країна від часу Реформації шістнадцятого століття; але все це буде перевершене могутнім рухом під час останнього застереження третього ангела.»

«Ця праця буде подібною до праці в День П'ятидесятниці. Як «ранній дощ» був даний у злитті Святого Духа на початку Євангелії, щоб спричинити проростання дорогоцінного насіння, так і «пізній дощ» буде даний при її завершенні для досягання жнив. «І пізнаємо, і будемо прагнути пізнати Господа; Його прихід певний, немов досвітня зоря, і Він прийде до нас, як дощ, як пізній і ранній дощ на землю». Осії 6:3. «Тож радійте, сини Сіону, і веселіться в Господі, Богові вашому, бо Він дає вам дощ своєчасно, і зішле вам дощ, дощ ранній і пізній, як перше». Йойла 2:23. «І станеться останніми днями, говорить Бог, виллю Я від Духа Мого на всяке тіло». «І станеться, що кожен, хто покличе Ім'я Господнє, спасеться». Дії 2:17, 21.»

«Велике діло Євангелія не має завершитися менш виявленим проявом Божої сили, ніж той, яким було позначене його відкриття. Пророцтва, що здійснилися в злитті раннього дощу на початку євангельської доби, знову мають здійснитися в пізньому дощі при її завершенні. Ось ті «часи віради», на які з надією дивився апостол Петро, коли говорив: «Отже, покайтеся і наверніться, щоб були стерті ваші гріхи, коли прийдуть часи віради від лиця Господнього; і Він пошле Ісуса». Дії 3:19, 20». Велика боротьба, 611.

Сповнення часових пророцтв першого й другого горя звело ангела, щоб осяяти землю його славою в 1840 році, тим самим надавши сили вістці першого ангела; а сповнення третього горя звело ангела, щоб осяяти землю його славою 11 вересня, тим самим надавши сили вістці третього ангела. Осяяння землі звершується через поєднання двох рухів у паралельному застосуванні — рядок на рядок. Саме вістка трьох горів надає сили вістці трьох ангелів. Вони сплетені разом як дві лінії: одна внутрішня, а друга зовнішня. Три ангели представляють працю Божого народу, і їхня праця наділяється силою через сповнення трьох горів. Зовнішнє — це іслам і його пророча праця, а внутрішнє — Христос у Своему народі, надія слави. З цієї причини Юда прив'язаний до осла в пророцтві Якова щодо символіки його дванадцятьох синів в останні дні.

І покликав Яків своїх синів та й сказав: Зберіться, і я сповіщу вам, що станеться з вами в останні дні. Зберіться, і послухайте, сини Яковові, і прислухайтеся до Ізраїля, вашого батька. ... Юдо, тебе вихвалитимуть брати твої; рука твоя буде на шії ворогів твоїх; вклонятимуться тобі сини батька твого. Юда — левеня; ти, сину мій, піднявся від здобичі; він припав, ліг, як лев, і як лев старий; хто його підійме? Не відійде берло від Юди, ані жезл законодавця від між ніг його, аж доки не прийде Шіло; і йому буде

послух народів. Він прив'язує ослия своє до виноградної лози, а ослиця ослиці своєї — до лози найкращої; він пере свої шати у вині, і одержу свою — в крові винограду. Очі його будуть червоні від вина, а зуби його — білі від молока. Буття 49:1, 2, 8–12.

Христос є Лев із племені Юдиного, що обмив Свою одержу в крові, і що є «добірною виноградною лозою», яка пророчо прив'язана до «осляти». Зовнішня звістка трьох горя пов'язана з внутрішньою звісткою трьох ангелів. Перший і другий ангел ідуть паралельно до третього ангела, і перше та друге горе мають іти паралельно до третього горя.

Ключ

Битва за Ніневію є «ключем», що наводить на світ темряву ісламу тоді, коли смертельна рана римо-католицизму зцілюється при близькому недільному законі, який є землетрусом з Об'явлення одинадцятого розділу, де третє горе приходить раптово. Воно приходить у «годину» землетрусу.

І тієї ж години стався великий землетрус, і десята частина міста впала, і під час землетрусу загинуло сім тисяч людей; а решта були налякані й віддали славу Богові небесному. Друге горе минуло; і ось, незабаром приходить третє горе. Об'явлення 11:13, 14.

Закон про неділю започатковує для світу час випробування образом звіра, а битва за Ніневію є ключем, який ототожнює завоювання шостого царства, коли згадується блудниця Тиру, бо вона починає співати свої пісні на сповнення Ісаї двадцять третього розділу. Випробування образом звіра є тим випробуванням, через яке вирішується вічна доля людини, і вона вирішується до того, як закінчиться час випробування. Час випробування для світу закінчується тоді, коли Михаїл встає. Час випробування образом звіра для світу в Об'явленні, розділ тринадцятий, від дванадцятого вірша й далі, прообразно представлений у часі випробування образом звіра для Сполучених Штатів.

«Коли Америка, країна релігійної свободи, з'єднається з папством, примушуючи совість і змушуючи людей шанувати фальшиву суботу, тоді народи кожної країни на всій земній кулі будуть спонукані наслідувати її приклад». Testimonies, volume 6, 18.

Час випробування образом звіра у Сполучених Штатах відділяє й запечатує сто сорок чотири тисячі з Об'явлення 7, а час випробування образом звіра для світу запечатує велику безліч з Об'явлення 7.

«Іноземні народи наслідуватимуть приклад Сполучених Штатів. Хоча вона йде попереду, проте та сама криза спіткає наш народ у всіх частинах світу». Testimonies, том 6, с. 395.

Ключ, представлений битвою за Ніневію, позначає початок часу випробування образом для світу, тоді як водночас він позначає кінець часу випробування образом для Сполучених Штатів. Ключ, представлений битвою за Ніневію, відчиняє безодню, що приносить потоп ісламу, представлений у світі як сарана. Той ключ наприкінці опівнічного крику прообразно

відповідає ключеві, який відчиняє ту саму безодню у Сполучених Штатах на початку опівнічного крику.

Ключ у Сполучених Штатах представлений у Левиті двадцять третьому як свято сурм, коли осла відв'язано на початку проголошення опівнічного крику. Той ключ повертається, коли прибувають вогняні кулі Нешвілла. Свято сурм і напад на Нешвілл, коли іслам відпущено, прообразно вказують на битву за Ніневію за недільного закону.

Закон про неділю є завершенням проголошення «північного» крику, бо тоді цей крик змінюється на «гучний» крик, і початок того періоду з пророчої необхідності має ілюструвати його кінець. У першому горі іслам мав мучити війська Риму, які є прообразом Сполучених Штатів, протягом ста п'ятдесяти років. Ключ (битва при Ніневії) позначає початок проголошення північного крику, так само як і свято сурм. У Левиті двадцять третьому є п'ятнадцять днів між святом сурм і П'ятидесятницею, яка також є святом Кучок. Ці п'ятнадцять днів протягом часу випробування образом звіра у Сполучених Штатах відповідають ста п'ятдесяти рокам мучення в першому горі. П'ятнадцять є десятиною від ста п'ятдесяти.

Ті п'ятнадцять днів (сто п'ятдесят років) закінчуються тоді, коли починаються триста дев'яносто один рік і п'ятнадцять днів. Оскільки після 22 жовтня 1844 року пророчий час більше не є застосовним, то сто п'ятдесят років мучення є символом п'ятнадцяти днів із двадцять третього розділу Левита, що починаються святом сурм, за яким через п'ять днів іде вознесіння знамена, ще через п'ять днів — суд Дня Очищення, а потім ще п'ять днів — до П'ятидесятницького злиття.

Там починаються «година, і день, і місяць, і рік, щоб умертвити третю частину людей». «Година» — це година великого землетрусу, яким є недільний закон. «День» — це день Господньої відплати, коли лаодикійська церква Адвентистів Сьомого Дня буде вивергнена з уст Господа.

Бо вони — народ, позбавлений розсудку, і немає в них жодного розуміння. О, коли б вони були мудрі, коли б зрозуміли це, коли б подумали про свій кінець! Як може один проганяти тисячу, а двоє обертати на втечу десять тисяч, якби не те, що їхня Скеля продала їх, і Господь видав їх? Бо їхня скеля не така, як наша Скеля; самі вороги наші є тому судьями. Бо їхня виноградна лоза — від виноградної лози Содому й із полів Гоморри; їхні ягоди — ягоди жовчі, їхні грона — гіркі. Їхнє вино — отрута драконів і люта отрута аспідів. Чи ж не сховане це в Мене, не запечатане серед Моїх скарбів? Мені належить помста і відплата; їхня нога посковзнеться свого часу, бо день їхнього лиха близький, і те, що має прийти на них, поспішає. Бо Господь судитиме Свій народ і змилосердиться над Своїми рабами, коли побачить, що їхня сила зникла і не лишилося ні замкненого, ні вільного. І Він скаже: Де їхні боги, та скеля, на яку вони поклалися? Повторення Закону 32:28–37.

«Година» землетрусу — це «день їхнього нещастя». Це суд над тими в адвентизмі, які не мають розуміння знання, що примножується в останні дні. Вони обрали фальшиву скелю,

щоб будувати на ній свій дім, а насправді їхня скеля була піском.

«Надійшло застереження: не можна допустити нічого, що порушило б основу віри, на якій ми будуємо відтоді, як звістка прийшла у 1842, 1843 і 1844 роках. Я була в цій звістці, і відтоді стою перед світом, вірна світлу, яке Бог дав нам. Ми не маємо наміру зійти з платформи, на яку були поставлені, коли день у день шукали Господа в щирій молитві, прагнучи світла. Невже ви думаєте, що я могла б зректися світла, яке Бог дав мені? Воно має бути як Скеля Віків. Воно провадило мене відтоді, як було дане». *Review and Herald*, 14 квітня 1903 р.

«Місяць» означає перший місяць.

Тож радійте, сини Сіону, і веселіться в Господі, Богові вашому; бо Він дає вам дощ ранній мірою, і зводить для вас дощ, дощ ранній та пізній, у першому місяці. І токи будуть повні пшениці, а чавила переливатимуться вином та оливою. І Я відшкодную вам за ті роки, що їх поїла сарана, гусінь, хрущ і черва, — Моє велике військо, яке Я послав на вас. І будете їсти досхочу й насититесь, і прославите Ім'я Господа, Бога вашого, Який учинив із вами дивно; і народ Мій не буде посоромлений повіки. І пізнаєте, що Я серед Ізраїля, і що Я — Господь, Бог ваш, і немає іншого; і народ Мій не буде посоромлений повіки. Йоїл 2:23–27.

«Година» недільного закону настає, Іслам третього горя несподівано завдає удару, і лаодикійський адвентизм осоромлюється, бо поклався на скелю змія. Того часу, у першому місяці, пізній дощ виливається на очищений народ. У той момент Сполучені Штати гинуть після муки, що триває від Нешвілла й далі. Мука, якою є знищення міст, починається, і в годину недільного закону Сполучені Штати закінчують своє існування (гинуть) як шосте царство біблійного пророцтва, вводячи світ у час випробування образом звіра, що завершується тоді, коли восьме царство доходить до свого кінця, і ніхто не допомагає йому (гине).

Євфрат

Річка Євфрат символічно пов'язується з ісламом, а «Євфрат» означає «плідний» або «прориватися». У другому горі чотири вітри, зв'язані при Євфраті, звільняються.

І засурмив шостий ангел, і я почув голос від чотирьох рогів золотого жертовника, що перед Богом, який говорив шостому ангелові, що мав сурму: Звільни чотирьох ангелів, зв'язаних при великій річці Євфраті. І були звільнені чотири ангели, приготовлені на годину, і день, і місяць, і рік, щоб убити третю частину людей. Об'явлення 9:13–15.

Євфрат уособлював східний кордон Обітованої Землі, а іслам у пророцтві — це «сини сходу». Їхня пророча характерна риса полягає в тому, що їх стримують і відпускають, починаючи з того, як Агар була стримана Сарою.

І сказав Бог: Сара, дружина твоя, справді породить тобі сина; і ти наречеш йому ім'я: Ісаак; і Я встановлю завіт Мій із ним на вічний завіт, і з потомством його по ньому. А щодо Ізмаїла, Я почув тебе: ось, Я благословив його, і зроблю його плідним, і примножу

його вельми; дванадцять князів породить він, і Я вчиню його великим народом. Буття 17:19, 20.

Ізмаїл був учинений плідним, а Євфрат означає плідний. Наприкінці пророцтва про сто п'ятдесят років муки першого горя почалося пророцтво про годину, день, місяць і рік, коли іслам був відпущений, щоб убити третю частину людей. За недільного закону шосте царство біблійного пророцтва буде вбите, і воно є третьою частиною сучасного Риму. Іслам був стриманий 11 серпня 1840 року, при наділенні силою звістки першого ангела, і був відпущений при наділенні силою звістки третього ангела 11 вересня.

11 вересня запечатування ста сорока чотирьох тисяч розпочалося тоді, коли завершився суд над мертвими і почався суд над живими. Коли 11 вересня було вивільнено іслам третього горя, його негайно було стримано на час запечатування.

«Цей погляд був даний у 1847 році, коли серед братів-адвентистів було ще дуже мало тих, хто дотримувався суботи, і навіть із них лише небагато вважали, що її дотримання має достатню важливість, щоб провести межу між народом Божим і невірними. Тепер починає ставати видимим сповнення того погляду. “Початок того часу скорботи”, згаданий тут, стосується не часу, коли карі почнуть вилитися, а короткого періоду безпосередньо перед тим, як вони будуть вилиті, поки Христос перебуває у святині. У той час, коли діло спасіння наблизатиметься до завершення, скорбота приходитиме на землю, і народи будуть розгнівані, однак стримувані, щоб не перешкодити праці третього ангела. У той час прийде “пізній дощ”, або оживлення від присутності Господа, щоб дати силу гучному голосу третього ангела й приготувати святих устояти в той період, коли будуть вилиті сім останніх кар». Ранні твори, 85.

«Короткий період» часу, що передує закінченню часу благодаті, — це період, коли «Христос перебуває у святині», «завершуючи» «діло спасіння».

«У прообразній системі, яка була тінню жертви й священства Христа, очищення святині було останнім служінням, яке звершував первосвященник у щорічному колі служіння. Воно було завершальним ділом викуплення — усуненням або віддаленням гріха від Ізраїля. Воно прообразно вказувало на завершальне діло в служінні нашого Первосвященника на небі — усунення або загладження гріхів Його народу, які записані в небесних книгах. Це служіння включає діло дослідження, діло суду; і воно безпосередньо передує приході Христа на хмарах небесних із силою й великою славою; бо коли Він приходить, кожна справа вже вирішена. Ісус каже: “Ось Я скоро приходжу, і відплата Моя зо Мною, щоб кожному віддати згідно з його ділами”. Об'явлення 22:12. Саме це діло суду, яке безпосередньо передує другому пришестю, звіщене в звістці першого ангела в Об'явленні 14:7: “Бійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо настала година Його суду”». Велика боротьба, 352.

«Вигладжування гріхів Його народу» відбувається під час суду над живими.

Отже, покайтеся й наверніться, щоб були стерті ваші гріхи, коли прийдуть часи віради від лиця Господа; і Він пошле Ісуса Христа, Який був вам раніше проповіданий; Якого

небо мусить прийняти аж до часів відновлення всього, про що Бог сповістив устами всіх Своїх святих пророків від віку. Дії 3:19–21.

Щоб покаятися, людина мусить бути живою, а покаєння, про яке тут говорить Петро в його досконалому значенні, відбувається тоді, коли «часи відради настануть». Спочинок і відрада — це пізній дощ, який розпочався, коли могутній ангел з Об'явлення вісімнадцятого розділу зійшов, щоб осяяти землю Своєю славою. Той могутній ангел був також першим ангелом від 11 серпня 1840 року, який зійшов, коли іслам був стриманий, і той ангел був «не ким іншим, як Ісусом Христом». «Відрада» і «часи відновлення всього» починаються з того, що іслам був звільнений, щоб розгнівати народи, а потім стриманий, поки сто сорок чотири тисячі не будуть запечатані. 11 вересня позначає часи відради й спочинку, що є пізнім дощем, і позначає період «відновлення всього». Те, що відновлюється в церкві, яка від часу відступництва 1863 року була церквою войовничою, але стане церквою торжествуючою, — це час запечатання ста сорока чотирьох тисяч.

Воююча церква є сумішшю пшениці та куколю, а торжествуюча церква є приношенням первоплоду пшениці П'ятидесятниці. 11 вересня стало першим разом, коли Валаам ударив ослицю, і Валаам (Сполучені Штати) негайно після раптового нападу розпочав всесвітню війну проти тероризму. Ослиця Валаама символізує три горя, що складають третє горе і йдуть паралельно з вістями трьох ангелів. Отже, три горя пророчо керуються трьома кроками трьох ангелів. З цієї причини, коли Валаам удруге б'є ослицю, це є подвоєнням, як завжди буває на другому кроці. Між двома виноградниками давньої буквальної та сучасної духовної славної землі іслам уразив Ізраїль 7 жовтня 2023 року, і на Газу було негайно накладено стримування, а тоді іслам уразить Нашвілл.

Нашвільський удар є другим із двох раптових нападів, що в свідченні Валаама відбуваються між виноградниками. Нашвілл позначає пророчий дороговказ, коли вістка опівнічного крику з'єднується з другим ангелом. Вістка опівнічного крику починається тоді, коли два учні Христа (які представляють вістку другого ангела) відв'язують ослицю на початку триумфального входу. Та хода зрештою веде до хреста, який уособлює землетрус близького недільного закону, коли блудниця Рим перемагає шосте царство біблійного пророцтва після того, як упродовж історії Сполучених Штатів про неї було забуто.

Коли блудниця почне співати свої пісні при недільному законі, битву Ніневії буде повторено, і буде повернуто ключ, що позначає відкриття у світі часу випробування образом звіра. Битва Ніневії є завершенням проголошення опівнічного крику, який потім переходить у гучний крик третього ангела. Початок того періоду, позначений раптовим нападом на Нашвілл, також буде прообразований битвою Ніневії, бо Ісус, як Альфа й Омега, завжди ілюструє кінець початком. Напад на Нашвілл з пророчої необхідності міститиме елементи перемоги Риму над Персією, що дозволяє ісламові наповнити землю темрявою. Дональд Трамп є символом образу Риму, тож він переможе в битві Ніневії, пов'язаній з ударом по Нашвіллу, але його сила протистояти потопові ісламу буде виснажена.

Битва, яку Рональд Рейган успішно виграв у 1989 році, була холодною війною, що почалася наприкінці Другої світової війни. Холодна війна Трампа — це битва при Паніумі, і вона веде до Третьої світової війни за недільного закону, що була прообразно представлена також битвою при Акціумі та битвою при Ніневії. Холодна війна Трампа, представлена битвою при Паніумі, веде до повалення «стіни» розмежування між церквою і державою в Конституції, як це було прообразно показано поваленням Берлінської «стіни» у 1989 році.

Нешвілл являє собою ту мить, коли ослиця Валаама притискає ногу Валаама до стіни, тим самим позначаючи каліцтво біля стіни. Період опівнічного крику починається з події, що врізається в стіну розділення в Конституції, тим самим позначаючи початок установа образи звіра (поєднання церкви й держави) через дороговказ, який уособлює руйнування стіни розділення наприкінці встановлення образи звіра. Дональд Трамп пророчо промовить через виконавчий указ, який уособлює те промовляння за недільного закону, як це було прообразно показано в Законах про чужинців і підбурювання 1798 року. Там він переможе глобалістів Демократичної партії та їхніх відповідників — глобалістів RINO у Республіканській партії. Його перемога над ворогами, прообразно представленими Персією в битві при Ніневії, залишить обидві сторони політичної війни виснаженими, позбавленими сили, необхідної для опору сарані ісламу, яка пошириться по всій землі. Розчавлена нога Трампа — це стіна на початку проголошення опівнічного крику, яка веде до стіни наприкінці.

Ми продовжимо цей розгляд трьох горь у наступній статті.